

at jeg ikke har fremsat mine Bemærkninger saa klart, som jeg burde. Den højtærede Minister hævdede netop det urimelige i, at Revisionen hørte ind under et andet Ministerium, hvilket førte en Række Ubehageligheder med sig for Administrationen. Jeg er fuldstændig enig i, at man med Hensyn til Postvæsenet bør gaa samme Vej, som man er gaaet med Hensyn til Jernbanevæsenet, og bør lægge Revisionen ind under den Administrationsgren, som har med denne Etat at gøre. Saaledes kan Administrationen nemlig bedst og mest praktisk overbevise sig om, at dens Ordre udføres. Ellers skal man henvende sig til et andet Ministerium for at faa at vide, hvorledes Forholdet er. Det giver Anledning til en Mængde Skrivi og Arbejde og medfører ogsaa Ukendskab, som man slet ikke kan være tjent med. Grunden til, at Forholdet er saaledes, kan jo ikke være nogen anden end den, at man derigennem har villet øve en Kontrol, som jeg mener rettelig hører ind under Statsrevisionen. Det, der stadigvæk siges til Fordel for at beholde Ordningen, som den nu er, og imod at gaa til den praktiske Ordning, som jeg foreslaar: at lægge Revisionen ind under den paagældende Administrationsgren, er det, at i sidste Fald har vi ingen virkelig Kontrol med, at Bevillingerne administreres rigtigt og lovligt. Men saaledes forholder det sig ikke. Jeg ønsker netop, at hver Ting skal sættes paa sin rette Plads. Den daglige Revision hører ind under den paagældende Administrationsgren, men den kritiske Revision af, at Bevillingerne udgives og anvendes i Overensstemmelse med den Lov, som Lovgivningsmagten har vedtaget, hører ind under Statsrevisionen. Jeg nævnte det bestemte Tilfælde med den Overrevisor, som man paatænker at udnævne for Statsbanerevisionens Skyld. Det er en Stilling, som vi ikke rigtig ved noget om, som bliver noget hen i det blaa. Statsbanerne skal selvfølgelig have hele deres Maskineri med Regnskabsrevision og Regnskabskontrol i Orden. Men ud derover foreslaas det altsaa at udnævne en Overrevisor, og jeg ved ikke rigtig, hvor denne Stilling egentlig hører hjemme. Den svæver lidt oppe i Skyerne, og jeg har en Fornemmelse af,

at man dermed ogsaa har ment at kunne faa udført noget af det Arbejde, som efter min Mening rettelig hører under Statsrevisionen. Men dette Spørgsmaal kan jo tages op til Undersøgelse og Overvejelse.

Jeg ønsker, at Statsrevisorerne maa faa Adgang til at øve et virkelig effektivt Tilsyn og Kontrol, og derfor glæder det mig, at der i § 5 staar, at de skal have Lov til at foretage Undersøgelse paa Stedet og indkalde Statsembedsmænd til at give Oplysninger. Jeg tror, at det vilde være rigtigst, om Statsrevisionen var saaledes udstyret med Medhjælp, at den ret ofte kunde møde i de forskellige Administrationer, være der en Tid, gennemse Regnskaberne og i det hele undersøge, hvordan Virksomheden gaar for sig. Det vilde efter min Mening være en Betryggelse for Rigsdagen, om noget saadant kunde foretages af Statsrevisorerne, men disse maatte da selvfølgelig være udstyrede med den nødvendige Medhjælp til et saadant kontrolerende Arbejde paa Stedet.

Jeg tror da egentlig nok, at den højtærede Minister og jeg kan blive enige om, hvordan Revisionsvæsenet mest praktisk bør indrettes, saaledes at hver Ting kommer paa sin Plads: Lovgivningsmagts Kontrol paa den ene Side og paa den anden Side den daglige Revision af de enkelte Udgiftsposter og Regnskaber under selve den paagældende Administration.

Finansministeren (Brandes): Jeg tror ogsaa, at det ærede Medlem (Svendsen) og jeg kan blive enige, og jeg er glad over, at dette Lovforslag ikke skal give Anledning til større Vanskeligheder, end man i Øjeblikket kan vente sig. Det ærede Medlem talte atter om Hovedrevisoren ved Statsbanerne og talte om ham, som om det var en Embedsmand, der skulde komme, som man nu skulde diskutere her i Rigsdagen. Men det faktiske Forhold er jo, at Hovedrevisorstillingen er vedtaget i den Lov om Statsbanerne, som blev gennemført i forrige Rigsdagssamling. Der er altsaa en Hovedrevisor for Statsbanerne, saa snart denne Lov er gennemført i sine Enkeltheder. Dette kan man ændre, hvis man vil, men det kan kun ske ved en Ændring i den vedtagne Lov. Det undrede mig, at det ærede Medlem mente, at